

597.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 12 lipca 1932 r.

o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej”.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Nazwa „Minister Pracy i Opieki Społecznej” zmienia się na nazwę „Minister Opieki Społecznej”, a nazwa „Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej” na nazwę „Ministerstwo Opieki Społecznej”.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *Kühn*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

598.

K O N W E N C J A

o opiece społecznej pomiędzy Polską a Finlandją, podpisana w Helsinkach dnia 19 grudnia 1931 r.

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dziewiętnastego grudnia tysiąc dziewięćset trzydziestego pierwszego roku podpisana została w Helsinkach pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Finlandzkiej konwencja o opiece społecznej, o następującem brzmieniu dosłownem:

K O N W E N C J A

między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Finlandzką dotycząca opieki społecznej.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

i

PREZYDENT REPUBLIKI FINLANDZKIEJ,

w równym stopniu pragnąc zapewnić tak samo skuteczną i dostateczną opiekę obywatelom jednego z dwóch Państw, przebywającym na obszarze drugiego Państwa, z jakiej korzystają ich własni obywatele, postanowili zawrzeć w tym celu konwencję i zamianowali swymi pełnomocnikami, a mianowicie:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Franciszka CHARWATA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Helsinkach, i

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention relative à l'assistance sociale ayant été signée entre le Gouvernement de la République de Pologne et le Gouvernement de la République de Finlande à Helsinkes, le dix-neuf décembre mil neuf cent trente et un, Convention dont la teneur suit:

C O N V E N T I O N

entre la République de Pologne et la République de Finlande, relative à l'assistance sociale.

LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

et

LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE

également désireux d'assurer, sur la base du traitement dont jouissent leurs nationaux respectifs, une assistance efficace et satisfaisante aux ressortissants de l'un des deux États résidant dans l'autre, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et ont nommé leurs plénipotentiaires, à savoir:

Le Président de la République de Pologne:

Monsieur François CHARWAT, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Pologne à Helsinkes, et

Prezydent Republiki Finlandzkiej:

Pana Barona A. S. YRJÖ - KOSKINEN, Ministra
Spraw Zagranicznych,

KTÓRZY po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za wystawione w dobrej i należytej formie — zgodzili się co do następujących postanowień:

Artykuł 1.

Każde z Umawiających się Państw zobowiązuje się udzielać wzajemnie opieki przebywającym na jego terytorjum obywatelom drugiego Państwa, potrzebującym pomocy, opieki lekarskiej, lub jakiegokolwiek innej opieki publicznej, rozumiejąc przez to i sprawienie pogrzebu.

Opieka ta winna być udzielana w ten sam sposób i na tych samych zasadach, jak korzystają z niej własni obywatele, zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w Państwie pobytu.

Artykuł 2.

Jeżeli władza właściwa Państwa pobytu stwierdzi, że przyczyna, powodująca potrzebę opieki, przewidzianej w artykule 1, trwać będzie w przybliżeniu co najmniej rok — Państwo to może, stosownie do postanowień niniejszej konwencji, z zastrzeżeniem wyjątków w niej wymienionych, żądać repatriacji osoby, korzystającej z opieki.

Artykuł 3.

O ile obywatel jednego z Umawiających się Państw, zamieszkujący co najmniej dziesięć lat bez przerwy na obszarze drugiego Państwa Umawiającego się, znajdzie się w potrzebie ubiegania się o udzielenie opieki — Państwo pobytu nie może żądać repatriowania go z tytułu udzielania mu opieki.

To postanowienie jednakże stosuje się tylko do osób, które przybyły do Państwa pobytu przed ukończeniem 50 roku życia.

Artykuł 4.

W sprawach repatriacji nieletni do lat 16 idą za rodzicami albo opiekunami, a jeżeli jeden z rodziców albo opiekunów zmarł, lub małżeństwo zostało rozwiązane — dziecko idzie za pozostałym przy życiu albo za tym z rodziców lub opiekunów, który wykonuje opiekę prawną nad nieletnim.

Dziecko nieślubne idzie za matką.

Artykuł 3 nie będzie stosowany do nieletnich sierot lub dzieci opuszczonych, przed ukończeniem przez nie szesnastu lat. W tym wypadku będzie im zaliczony czas, który one przebyły w tem Państwie.

Artykuł 5.

Przy badaniu, czy ubogi może być repatriowany, należy brać pod uwagę nietylko korzyści natury administracyjnej lecz również względy natury humanitarnej, a zwłaszcza kierować się niemi w tych wypadkach, gdy repatriacja mogłaby spowodować roz-

Le Président de la République de Finlande:

Monsieur le Baron A. S. YRJÖ-KOSKINEN, Ministre
des Affaires Étrangères,

LESQUELS, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les deux États Contractants s'engagent à assister mutuellement les ressortissants de l'autre État qui, résidant sur leur territoire, ont besoin de secours, de soins médicaux ou d'autre assistance publique quelconque y compris les frais de funérailles en cas de décès.

Cette assistance doit être donnée de la même manière et selon les mêmes règles que celle dont jouissent leurs propres nationaux en vertu de la législation en vigueur dans l'État de résidence.

Article 2.

Si l'autorité compétente de l'État de résidence constate que le besoin qui a entraîné l'assistance prévue à l'article 1 est de nature à durer approximativement une année au moins, cet État peut, selon les stipulations de cette convention et sous réserve des cas d'exception y mentionnés, exiger le rapatriement de la personne assistée.

Article 3.

Si un ressortissant d'un des États Contractants ayant eu pendant dix ans sans interruption son domicile dans l'autre État Contractant se trouve dans la nécessité de recourir à l'assistance, sans avoir abandonné ce domicile, l'État de résidence ne pourra pas exiger son rapatriement à cause de l'assistance qui lui aura été accordée.

Cette stipulation n'est pourtant applicable que si la personne assistée aurait immigré dans l'État de résidence avant l'âge de cinquante ans.

Article 4.

Les mineurs qui n'ont pas atteint l'âge de seize ans suivront, en matière de rapatriement, leurs parents ou tuteurs, et, si l'un de ceux-ci est décédé, ou si le mariage aurait été dissout, l'enfant suivra le survivant ou celui de ses parents ou tuteurs qui exerce la tutelle légale sur le mineur.

Un enfant naturel suivra sa mère.

L'article 3 ne sera pas appliqué aux mineurs orphelins ou abandonnés, avant le moment où ils auront atteint l'âge de seize ans. En ce cas, le temps qu'ils auraient passé dans l'autre État avant cette époque, leur sera compté.

Article 5.

Dans l'examen de la question de savoir si l'indigent doit être rapatrié ou non, il sera tenu compte non seulement des intérêts de nature administrative, mais aussi des raisons d'ordre humanitaire et cela surtout dans les cas où le rapatriement entraînerait

łączenie z krewnymi, lub dotyczy osoby w podeszłym wieku.

Repatriacja będzie jednakże odroczone aż do czasu, kiedy będzie mogła być skuteczniejsza bez narażenia na niebezpieczeństwo zdrowia osoby, która z opieki korzysta lub zdrowia innych osób.

Nie mogą być repatriowane osoby cierpiące na choroby zawodowe, których wykaz zostanie ustalony po wzajemnym porozumieniu się obu Umawiających się Stron.

Artykuł 6.

W razie repatriacji, Państwo pobytu zajmie się odesłaniem osoby, korzystającej z opieki, do miejscowości granicznej, wskazanej przez władzę Państwa ojczystego; miejscowość ta winna być wyznaczona na granicy Państwa ojczystego tak, aby oszczędzić zbędnych kosztów Państwu pobytu.

Państwo pobytu poniesie koszty podróży i utrzymania aż do miejscowości granicznej, wspomnianej w poprzednim ustępie, jak również koszty pogrzebu w razie śmierci podczas podróży osoby, korzystającej z opieki.

Artykuł 7.

Zwrot kosztów pomocy i opieki lekarskiej albo jakiegokolwiek innej opieki, wynikającej ze stosowania niniejszej konwencji, jak również zwrot kosztów odesłania oraz kosztów pogrzebu w wypadku śmierci w czasie trwania podróży nie może być żądany ani od kas państwowych, krajowych albo gminnych, ani też od jakiegokolwiek innych kas publicznych Państwa ojczystego osoby, korzystającej z opieki.

Artykuł 8.

W wypadku gdy ustawodawstwo Państwa, w którym osoba wspierana przebywa, przewiduje zwrot pewnych kosztów, wyliczonych w poprzednim artykule, przez tę osobę lub inne osoby, prawnie zobowiązane do zastępczego ponoszenia tych kosztów, i o ile wymienione osoby są w możności pokryć odnośne koszty, można domagać się zwrotu tych kosztów nawet po opuszczeniu przez wymienione osoby Państwa pobytu i powrocie ich do kraju ojczystego.

W tym celu każde z Umawiających się Państw udzieli drugiemu Państwu pomocy władz administracyjnych w granicach, przewidzianych przez ustawodawstwo krajowe, ażeby koszty obliczone według taksy, obowiązującej w stosunku do obywateli własnych, zostały zwrócone komu należy. Prośba o udzielenie pomocy, wspomnianej w poprzednim ustępie, winna być zgłoszona przed upływem roku, licząc od dnia, w którym opieka ustała i winna być oparta na dowodach, albo deklaracji urzędowej, stwierdzającej, że wymienione koszty nie mogą być ściągnięte w Państwie pobytu wobec braku osób fizycznych lub prawnych, prawnie zobowiązanych do pokrywania tych kosztów bądź na podstawie specjalnych tytułów prawnych, bądź na mocy ogólnych przepisów prawnych, obowiązujących w Państwie pobytu.

la séparation des proches parents les uns des autres, ou dans le cas où l'assisté a atteint un âge avancé.

Le rapatriement sera toutefois différé jusqu'au moment où il pourra être effectué sans danger pour la santé de l'assisté ou pour celle d'autres personnes.

Ne seront pas soumises au rapatriement les personnes souffrant de maladies professionnelles dont la liste sera rédigée plus tard, après entente mutuelle des deux Parties Contractantes.

Article 6.

Dans le cas du rapatriement, l'État de résidence s'occupera du transport de l'assisté à l'endroit de la frontière indiqué par l'autorité de l'État dont il est originaire, cet endroit devant être choisi à la frontière de l'État d'origine de manière à éviter à l'État de résidence des frais inutiles.

L'État de résidence pourvoira aux frais de voyage et d'entretien jusqu'à l'endroit de la frontière mentionné à l'alinéa précédent, ainsi qu'aux frais de funérailles en cas de décès de l'assisté pendant le voyage.

Article 7.

Le remboursement des frais de secours, de soins médicaux, ou d'autre assistance quelconque résultant de l'application de la présente Convention, ainsi que le remboursement des frais de transport et, le cas échéant, des frais de funérailles, ne pourra être réclamé ni aux caisses de l'État, des provinces ou des communes, ni à une autre caisse publique quelconque de l'État dont la personne assistée est originaire.

Article 8.

Dans le cas où la législation de l'État de résidence de la personne secourue prévoit le remboursement de certains frais, énumérés dans l'article précédent, par ladite personne elle-même ou par d'autres personnes abligées par la loi à le faire à sa place et si lesdites personnes sont en état de subvenir auxdits frais, le remboursement de ceux-ci pourra être réclamé, même au cas où elles auraient quitté l'État de leur résidence et auraient rentré dans leur pays d'origine.

À cet effet, chacun des États Contractants prêtera à l'autre État l'appui des autorités administratives dans la mesure prévue par la législation du pays, afin que ces frais, qui seront calculés d'après les taxes en usage à l'égard des nationaux, soient remboursés à qui de droit. La demande d'appui, dont fait mention l'alinéa précédent, devra être présentée avant l'expiration d'un an à compter du jour où l'assistance avait pris fin, et elle devra être fondée sur des documents ou sur une déclaration officielle, portant que lesdits frais ne peuvent être perçus dans l'État de résidence, faute de personnes physiques ou juridiques obligées par la loi à subvenir à ces frais soit en vertu de titres légaux spéciaux, soit en vertu de normes juridiques générales en vigueur dans l'État de résidence.

W żadnym wypadku jednak nie można domagać się zwrotu kosztów repatriacji, o ile nastąpiła ona na wniosek Państwa pobytu.

Artykuł 9.

Wymiana niezbędnej korespondencji, związanej z wykonywaniem artykułów 2 do 8, a dotyczącej repatriacji lub zwrotu kosztów pomocy, będzie dokonywana — do czasu zawarcia specjalnej umowy, wprowadzającej bezpośrednią korespondencję między władzami, które zostaną wskazane w tym celu przez oba zainteresowane Państwa — w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 10.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych dokonana w Warszawie w czasie możliwie najkrótszym. Konwencja uzyska moc obowiązującą w dni trzydzieści po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i odnawiana będzie milcząco z roku na rok, o ile nie nastąpi jej wypowiedzenie na rok naprzód przez jedną z Umawiających się Stron.

NA DOWÓD CZEGO odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję, sporządzoną w języku francuskim, i opatrzyli ją swemi pieczęciami.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Helsinku dnia 19 grudnia 1931 roku.

(—) *F. Charwat*

(—) *A. S. Yrjö-Koskinen*

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy i uznajemy ją za słuszną zarówno w całości jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

NA DOWÓD CZEGO wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 15 czerwca 1932 r.

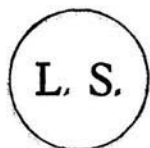
(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *August Zaleski*

Dans aucun cas cependant, le remboursement des frais de rapatriement ne saurait être réclamé, en tant que le rapatriement a été effectué sur la proposition de l'État de résidence.

Article 9.

La correspondance nécessitée par l'application des articles 2 à 8 se rapportant soit au rapatriement soit au remboursement des frais de secours, ne se fera par voie diplomatique qu'à défaut d'accord spéciaux admettant la correspondance directe entre les autorités désignées à cet effet par les deux États intéressés.

Article 10.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront échangés à Varsovie aussitôt que faire se pourra. La Convention entrera en vigueur le trentième jour après l'échange des instruments de ratification et sera renouvelée d'année en année par tacite reconduction sous réserve d'être dénoncée une année d'avance par l'une ou l'autre des Parties Contractantes.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention, rédigée en français, et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Helsinki, le 19 décembre 1931.

(—) *F. Charwat*

(—) *A. S. Yrjö-Koskinen*

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

EN FOI DE QUOI, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

À Varsovie, le 15 juin 1932.

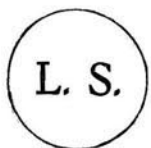
(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres

(—) *A. Prystor*

Le Ministre des Affaires Étrangères

(—) *August Zaleski*

599.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 czerwca 1932 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Finlandzką o opiece społecznej, podpisanej w Helsinku dn. 19 grudnia 1931 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 10 konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Finlandzką o opiece społecznej, podpisanej w Helsinku dn. 19 grudnia 1931 r., nastąpiła w Warszawie dnia 27 czerwca 1932 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*